

● לתסריטאית ולבימאית ענת גליקמן, על סירטה התעודי והמעולה יחיאל סגל חזרה. גליקמן, בימאית צעירה, הצליחה להוכיח בסירטה הרגיש את מחלליהם של כתיסר בימאית טלוויזיה, המקבלים משכורת והחסרים את הכישרון לביים סרט תיעודי בעל רגישות אנושית. ביחיאל סגל חזרה, חשפה גליקמן את מסעיה המילה-המאלכה של צייר נשכח בשם יחיאל סגל. בסרט התגלה איש אותנטי, בעל אמינות טלוויזיונית, המתאר את עולמו כשתיין, ואת מהלכי גמלתו. במקביל הצליחה גליקמן לחשוף את עולמו של אמן שלא זכה להגיע להישגים, אך שעלה בירו להתעלות, נפשית ואישית, מעל לאמנים רבים שהצליחו. הצירוף האלהווליסט, העובר כמורד שעונימים, חותר לזכות בכיתה מאשתו ומהחברה הסובבת אותו. מדוע אין הטלוויזיה מקרינה סרטים כאלה אחת לשבוע? הסרט נעשה במסיגרת של חוג לקולנוע, והפקתו זולה.

מאחורי הקלעים הקרב על סבט"

תיכנון שינוי העמדות במערכת מבט הושלם בידי העורך, מיכאל קרפין. הוא עבר את אישורו של מנהל חטיבת החדשות יאיר שטרן, וכן את אישורם של מנהלי הטלוויזיה, טוביה סער, ומנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד. רק גיבורי הדרמה שמאחרי הקלעים עדיין אינם יודעים את מהלכיה באופן רשמי, שהרי הישיבה של עובדי חטיבת החדשות, שבה עומד לבשר קרפין על השינויים, נדחתה ל-2 באוקטובר, אחרי שובו של שטרן מחופשה בארצות הברית.

באותה ישיבה יטיל מיכאל קרפין את פצתו: שינויים מעמיקים לגבי תפקודי העמדות, כמה מכיירי חטיבת החדשות, ומנהליה בעבר הרחוק והפחות רחוק.

הקורבן הראשון של קרפין יהיה הכתב המדיני הוותיק של הטלוויזיה, יורם רונן, למרות שרונן מחזיק בכיסו מיכתב תחום בידי לפיד, המבטיח לו תפקיד זה במשך השנתיים הקרובות.

במקומו של רונן מתכוון קרפין להציב בתפקיד זה את יעקב אחימאיר, שלא הסתיר במשך השנה החולפת את כוונתו לאיים תפקיד זה. במקביל ימשיך אחימאיר לשמש כעורך מוקד.

הקורבן השני של קרפין הוא מנהל חטיבת החדשות לשעבר, חיים יבין, מי שקיבל את קרפין לעבודה בטלוויזיה, אחרי סידרת קילקולים של קרפין בחטיבת החדשות של קול ישראל. בכוננת קרפין לשתף את יורם רונן בעבודתו של יבין ככתב פרלמנטרי. טענתו של קרפין: "זה ייעשה כדי לעודד את המסורות של

"שר קשקשו"

מדי נוקר, בשבוע הראשון לפינוי צה"ל מהריהוף, הציעו כתבים נישבות הבוקר של מבט להביא לאקדן שרים ואיש ציבור כדי להגיב על המתחולל בלבנון. מדי נוקר סירב העורך, מיכאל קרפין, להיענות לתביעת הכתבים. סיגנון סידורו של קרפין היה בנוסף, הדברים שלהם לא חשובים. אין להם מה לומר... השיא היה כאשר הוצע שמו של אחד משרה הממשלה הנכירים. קרפין הגיב: "השר הזה קשקשו".

מצגה רז ניסה לשכנע את קרפין, למרות הכל, בצורך להביא את אותו השר. תשובתו של קרפין: "במשאים רציניים, אני מוכן להביא רק אחד מן השלישייה המוליכה של הליכוד"

יבין לעריכת מבט שני ולהגשת ארבע מהדורות מבט בשבוע".

אלא שחיים יבין אינו מתכוון לוותר על חלקו בחטיבת החדשות, ויש בכונתו לעודר בעניין זה מהומה העשויה לשבש את סדר העבודה התקינים של מבט.

הרסק לתרבות, שאותו מנהל כיום הפנטומימאילשעבר עמוס ארבל, עומד לעבור שינוי. את מקומו של ארבל, שיועבר לתפקיד עורך תורן, ימלא איתן אורן, מי שמונה כאחרונה ככתב לענייני חינוך, ושהוכיח את רמתו ככתבת מגאון על "גירושין מאחרים".

לפיד עושה שרידים

היה היתה סידרת טלוויזיה, שנקראה (בעברית משובשת) לא יאומן כי יסופר. עשרת סרטיה הראשונים של הסידרה הביאו גירסות מצולמות של סיפוריו של הסופר הבריטי המצויין רואלד דאהל.

לאחר מכן המשיכה הסידרה להקרין סיפורים מבוססים על יצירות ספרות של סופרים רבים ושונים, שאין להם כל קשר עם דאהל. מילחמת הלבנון קוממה גם את רואלד דאהל. הוא כתב מאמר ביקורת על ספר תעודי על טבח התמימים בביירות, שנחלקו בוצע בידי טייסי חיל האוויר. בביקורתו הזכה דאהל את מילחמת העולם השנייה, שבה היה מוצב כטייס בחיפה. יחד עם רעיו הטייסים, סירב או להפציץ אוכלוסיה אזרחית בביירות. (על חזויותיו במלחמה זו נגד הצרפתים של וישי בסוריה כתב דאהל סיפור יפהפה).

בהודעה לעיתונות שפירסמה דוברת רשות השידור, אריאלה רבדל, נשמו של יוסף לפיד, היא סילפה, כיוודעין או שלא כיוודעין, כמה עובדות: ראשית, התעלמה ההודעה מכך, שדאהל לא פירסם בליטרארי רויו מאמר, אלא ביקורת על סיפורו של טוני קליפטון, אלוהים בכה. בהמשך דיכוי ההודעה לעיתונות בילבלה הדוברת בין דברים שכתב דאהל לבין דברים שציטט מתוך סיפורו של קליפטון. הדוברת הודיעה שמושם כן נפסלה הסידרה כולה להקרנה.

פסילת סרטי של דאהל היא בבחינת הצהרה על מדיניותו של לפיד בשנת תשמ"ד. ניתן לסכמה במישפט אחד: כל מי שייבקר את

מדיניותה המוצהרת של ממשלת ישראל ו/או את תהליך ההתבהמות העובר על מדינה זו באחרונה — לא יוקרן בתור עונש בטלוויזיה הישראלית. אגב, בסרט שהפיקה עליו הטלוויזיה הישראלית, ושיוקרן בשבוע הבא, אומר עמוס עוז דברים חמורים לאיחוז מהדברים שכתב דאהל בביקורת ספרותית אחת.

לפיד ניצל את עניין דאהל ולא יאומן כי יסופר לעשיית שרידים, כתרגילימום לקראת האפשרות שבראשית השנה הבאה יחודש מינויו כמנכ"ל החדשות לעוד חמש שנים. האמת היא שכל סירטי רואלד דאהל בסידרה לא יאומן כי יסופר כבר הוקרנו בארץ ובסרטים של הסידרה בעתיד אין לו יד ורגל.

כך עשה לפיד מחוזה וזלה כלפי בעליהבית הפוליטיים של הטלוויזיה. הוא ביטל הקרנת סרטים אשר ממילא אינם קיימים.

באשר להערות ה"הודעה לעיתונות", האומרת: "לפיד החליט שאין מקום שרשות השידור הישראלית תקרין סידרה מפרי עטו של אדם שנתן פומבי לעמדות אנטישמיות ואנטי ישראליות כה חריפות", מן הראוי להעיר, שבהתאם למדיניות זו, לא יוכלו תושבי ישראל לראות במסכי הרשת הראשונה, בעידוד לפיד השני סרטים המבוססים על יצירות של ג'ורג' אורוול (1984); ארנסט המינגווי (זרח השמש); סקוט פיציג'ארלד (גטסבי הגדול); צ'ארלס דיקנס (אוליבר טוויסט) ואילו ויליאם שייקספיר, שלא חסכו מעטיהם הערות אנטישמיות.

פסקול

תשדיר שרות בדימונה

אל גירעון רייבר, המככב בטלוויזיה הלימודית בתוכנית ערב חדש, ובטלוויזיה הכללית בתוכנית כולבוסק, עומד להצטרף עמיתו מערב חדש, הכתב דן מרגלית, העומד להגיש תוכנית של מיפגשים בטלוויזיה הכללית השני תרעומת חסרת תיקדים עוררה סידרת כתבותיו של כתב הטלוויזיה בדרום, ג'ורג' צור, שעסקה בבעיותיה של העיירה דימונה, ושהוקרנה במבט. כתבות אלה היו בבחינת התעלמות מבהותיותו של מנכ"ל רשות השידור לקראת הבחירות לרשויות המקומיות. הן היו כתבות שירות לראש עיריית דימונה, זק אמיר.

כתב רונן העברה

כתב יבין קיצוץ

דמי אחר זועקי מן העיתו

● **עוספיה**, נדהם ר"ד פארל מנצור לגלו בעיתונות את תצלומה של פצוע כבית חולים בצידון. את התצלום ליווה הסב שהיא פליטה נוצריה שנפצעה עלידי הררוזני ר"ד מנצור ויהה אותה מייד כקרובה רחוקה של דרוזית מכפר שרבים מתושביו נטחו בשבוי שעבר עלידי הפלאנגות.

אינפלציה

● **ארצות הברית** פורסם בשבוע שעבו הספר מי ומי בכלכלה, שמנה את 74 בכיריה הכלכלנים בעולם לפי קנה מידה אחד — כמה פעמים צוטט כל אחד מהם בפירסומיו מיקצועיים. המחקר קבע כי מיספר הכלכלני הבכירים בכל מדינה, למיליון תושבים הוא 1.63 בשווייץ, 1.58 באנגליה, 2.14 בארצות הברית ו-2.31 בישראל.

מה ההורים אנשים?

● **צה"ל**, בכטיס הדרכה של חיליהם, ניסו חייל להיכנס לכטיס דרך שער אסור לכטיסה סטר לוקיף שסירב להכניסו, נגח בראשו של הוקיף והיכהו בכל חלקיו גופו. כשהועק למקוב הקצין התורן של הכטיס, בדרגת רב-סרן, סירב החייל להודות ואיים: "אקח סכין גילוח ואחתוך אותך ואת וקנך; אני אחתוך את הדרגות שלך ואני ארביק אותך על הפרצוף שלך." משרוסן לבסוף, והובא לדין צבאי, ביקש שלא להחמיר בעונשו, מכיוון שאמו עיוורת ואביו חולה-לב.

הסבה מיקצועית

● **תל-אביב** הובא לבית דמשפט פקיד-בנק לשעבר, שהודה בגניבת 72 אלף שקל מכירת מניות של לקוחות ללא ידיעתם והפעלת חשבונות פקטיביים, והצליח לשכנע את השופט לבקש מהעיתונאים, שנכחו במקום, שלא לפרסם את שמו, מפני שהוא עומד להתקבל לעבודה במסה ההכנסה.

עוד אבינו חי

● **אוניברסיטת בראילן** העלה הפסיכולוג, אמציה אבני, סיבה אפשרית נוספת למיעוט הנשים המשחקות שדמת: הן נעדרות מניע של רצונאב, שהוא מתן המת למלך. לרברי הפסיכולוג, אם הרצון להשמיד את מלך היריב — מטרת המישחק — אינו מירבי, כל המוטיבציה לנצח, או, אפילו לשחק, נעלמת.

אין כמו האהבה

● **ירושלים**, הוריד בית דין צבאי קצינת צה"ל בדרגת סגן מי שנה, אשר גנבה ספר מחנות שסק המקומית, לדרגת סמלת, אחרי שדחה את טענתה שכל מה שביקשה היה לקרוא רומן אהבה, מאחר שהחבר שלה עזב אותה.

הגענועים חתכו אותו

● **אילת**, ניסה עבריין, שהודה בכיעוע שוד אלים, להתאכר בתא המעצר עלידי חיתוך ורידיו. הוא הוחש לבית החולים, כרח ממנו, וכאשר הצליח קציני מישטרה מקומי לעצור אותו לבסוף, הסביר העבריין כי התגעגע לאביו.

יש גבול

● **כפר סבא** אספו שני צעירים לריכנס נער שביקש הסעה, אימו עליו בסכין, שדרו ממנו 3600 שקל במזומן, שעון ומצית, אכל לא הצליחו למנוע את בריחתו מן המכונית, כאשר ניסו לכצע בו גם מעשה סדום.